

KINO TAŃCA

Jestem miłością II

choreografia: Barbara Bujakowska

dramaturgia: Daria Kubisiak

muzyka: Kamil Tuszyński

wykonanie: Barbara Bujakowska, Daria Kubisiak, Sebastian Grygo

premiera: 25 listopada 2018 BalletOFFFestival

producent: Krakowskie Centrum Choreograficzne – Nowohuckie Centrum Kultury

kamera: Aleksander Hordziej

14 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK

24 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

W tej okolicy wszystko co wzrok obejmie takie jest chłodne Bashô (z dziennika Oinnikki, 1688)

Projekt artystyczny „Jestem miłością I” stanowił opowieść o dwóch kobietach, które mierzyły się z kulturowymi schematami „kobiecości” narzucanymi przez religie i system patriarchalny. „Jestem miłością II” to projekt o poszerzonym składzie, którego główną matrycą stanowią opowieści o miłości i trudy nawiązywania międzyludzkich relacji. Opowieści mają charakter intymnych zwierzeń. Odczarowanie świata dotyczy także miłości. Dlatego osiągnięcie miłosnego spełnienia może okazać się rewolucyjne dla życia jednostki zarówno w kontekście indywidualnym, jak i zbiorowym. Tytułowe „Jestem miłością” w pierwszej części stanowiło rodzaj klątwy, która generowała poczucie winy i chrześcijańskie cierpienie. Natomiast druga część jest próbą osiągnięcia miłosnego spełnienia, ale tak, żeby była ona dokonana na własnych warunkach i stała się wolna od tłamszących ludzką wolność schematów patriarchalno-religijnych. Popularny zwrot afektywny w polu sztuki, nauki i przestrzeni kulturowo-społecznej koncentruje się na ludzkich emocjach i bada ich wpływ na społeczne życie jednostek. Twórcynie i twórcy spektaklu „Jestem miłością II” postanowili obiektem badań uczynić własną emocjonalność i zaprezentować w jaki sposób wpływa ona na ich codzienną egzystencję.

Miło, miłość, miłorząd

improvizacja: Monika Kiwak

kamera: Piotr Werewka

realizacja światła: Artur Oczkowski, Wojciech Waśko,
Piotr Werewka

realizacja dźwięku: Szczepan Sołtys

technika: Grzegorz Zieliński

Solowa improvizacja zbudowana na czułej relacji ciała z wyobraźnią, głosem i ruchem. Zaprasza widzów do podążania za własną przyjemnością, odsuwając poszukiwanie sensów na inne momenty życiowe. Poetycka wypowiedź do oglądania i słuchania. Free improvizacja, oparta na praktyce poetyckiej translacji wyobraźni.

14 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK
25 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

fot. Piotr Werewka

an_na

choreografia, wykonanie: Pamela Bosak, Magdalena Skowron
muzyka: Murcof, Christian Löffler, Kelly Lee Owens, Chromatics
projekcje: Maria Łozińska
kostiumy: Pamela Bosak, Magdalena Skowron
partner: Krakowski Teatr Tańca
kamera: Aleksander Hordziej

15 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK
26 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

W centrum stawiamy ciało, ciało połączone z umysłem i pamięcią. Ciało, które jest nośnikiem wspomnień, nabytych zachowań. Inspiracją do stworzenia spektaklu stają się dla nas odruchy warunkowe i bezwarunkowe, przejmowanie zachowań innych ludzi za pomocą naśladownictwa, projekcji i lustra (odbić lustrzanych związanych z neuronami lustrzanymi). Badanie mechanizmów naśladowania odbywa się także w kontekście popkultury i grup społecznych, a także kodów kulturowych obecnych w naszej rzeczywistości. Zadajemy sobie pytanie czy jesteśmy w stanie dotrzeć do tego, co jest naszym własnym zachowaniem bądź odruchem, czy też zawsze zatracamy siebie uczestnicząc w życiu społecznym. W strategii choreograficznej posługujemy się obserwacją zachowań ludzkich i naszych nawzajem, zastanawiając się jaką rolę odgrywa ruch w naszym życiu. Docieramy do miejsc i przestrzeni miejskich, do wydarzeń i zmian związanych z rozwojem i historią i próbujemy odnaleźć w nich sfery pamięci ruchowej, cielesnej, dzięki której jesteśmy w stanie przypomnieć sobie sytuacje, odruchy, emocje związane z konkretną osobą i miejscem. Inspiracji nie traktujemy dosłownie, są one punktem wyjścia do tworzenia materiału ruchowego, w którym badamy nasze przyzwyczajenia, zachowania, odruchy testując je również na sobie nawzajem.

Spektakl powstał w ramach Stypendium Twórczego Miasta Krakowa na rok 2019.

fot. Klaudyna Schubert

Kilka piosenek o miłości

pomysł, choreografia i taniec: Iwona Olszowska

muzyka: Flesh Quartet Fire Fire, Franka Potente Fly with Me, Michael Brook Truck Attack, Blimp

kamera: Aleksander Hordziej

Po prostu piosenki o miłości.

16 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK
27 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

Tens

koncepcja, choreografia, taniec: Marta Wołowiec

muzyka: Wojciech Kiwer

producent: Krakowskie Centrum Choreograficzne – Nowohuckie Centrum Kultury

kamera: Aleksander Hordziej

Whatever you create will be influenced by the energy you carry inside of you when you create it. Akiroq Brost

Spektakl Tens* eksploruje temat ciała jako generatora, przekaźnika i odbiornika energii. Artystka poszukuje organiczności wynikającej z przepływu odczuć fizycznych, wibracji, podążania za głosem intuicji oraz zestrzajania ciała i umysłu. Daje sobie czas na rozwój. Daje czas również widzom na zestrojenie ich własnych ciał z ciałem performerki. Tens to również napięcie, uważność i spokój, a także siła, którą zawsze można odnaleźć biorąc głęboki wdech i wydech, stojąc mocno na nogach.

*Tens (z j. ang. transcutaneous electrical nerve stimulation) to metoda przezskórnej i elektrycznej stymulacji nerwów, stosowana w terapii przeciwbólowej, wykorzystująca impulsy elektryczne o niskiej amplitudzie. Umieszczenie elektrod na skórze sprawia, że prąd przepływa do nerwów obwodowych i pobudza je w dwojaki sposób: blokując impuls nerwowy niosący informację o bólu do mózgu oraz inicjując powstawanie substancji przeciwbólowych – beta-endorfin.

/Informacje pochodzą z portalu medyczny-blog.pl/

16 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK
28 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

MORE

ruch: Monika Węgrzynowicz

dźwięk: Marcin Janus

producent: Krakowskie Centrum Choreograficzne –

Nowohuckie Centrum Kultury

kamera: Aleksander Hordziej

15 sierpnia, godz. 19:00, Scena NCK
29 sierpnia, godz. 20:00, FB NCK

Impulsem do rozpoczęcia pracy nad formą solową był pomysł Marcina Janusa, polegający na wykorzystaniu syntezatora tak, aby przełożyć jego warstwę dźwiękową na jakości ruchowe. Od tego czasu dużo się zmieniło, koncept się znacznie rozszerzył, ale dobrze jest pamiętać jak się zaczyna. Więcej... Już pierwsze szkice spektaklu ujawniały osobiste historie w obrębie ram solo. Pojawia się więcej niż sama kompozycja ruchowa. Więcej... Staram się trzymać fizyczność w inkubatorze i obserwować zachodzące zjawiska. Stawiam bardziej na praktykę niż teorię. Ciągłe dzieje się coś nowego, okazuje się, że schematy chcą odzwierciedlać przeżyte doświadczenia, pamięć ciała rezonuje i wychodzi daleko poza samą materię. Dotykamy magii. Więcej... Można powiedzieć, że ciało buduje się na scenie, „staje się” poprzez wzmacnianie tego, co już we mnie było. Na pozór przypadkowe fragmenty uległy syntezie do konkretnego ciągu doświadczeń, zyskując nowe funkcje. Więcej... Myślenie technologią i techniką nie pomaga, sprawdza się natomiast zwrot do wnętrza, do ciała. Ten proces jest ciągle gotowy na przyjęcie kolejnych zmiennych i dokopywanie się do głębszych warstw. Więcej...

fot. Beatrycze Bem

krakowskie
centrum
choreograficzne

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”